

Sygn. akt IIK 635/12

2Ds. 565/12/D

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23.01.2013r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartosz Gajewski

Protokolant: Sylwia Oleksy

po rozpoznaniu dnia 23.01.2013r. sprawy z aktu oskarżenia

Prokuratury Rejonowej w Lubaniu

Przeciwko: **Z. B. (1)**, s. P. i S. zd. Ł.

ur. (...) w miejscowości M.

oskarżonemu o to, że :

w okresie od nieustalonego dnia i miesiąca oraz roku do dnia 19 czerwca 2012r. w O. przy ulicy (...), pow. L., woj. (...), poprzez rozplombowane zabezpieczenie przelicznikowe typu 3X., w podstawę zabezpieczenia na fazie L3 wykręcony bezpiecznik topikowy o wartości nadmiarowo prądowej 25A, z puszki przelotowej wewnętrznej linii zasilającej nielegalnie wprowadzony przewód 3x2,5 mm² (...), którego jedna żyła była wpięta w fazę L1, druga żyła wpięta w zacisk neutralny, trzecia żyła wolna, koniec przewodu zakończony 3 polowymi gniazdami z wpiętymi przedłużaczami, dokonał kradzieży energii elektrycznej działając na szkodę (...) w J. Rejon (...) L.,

tj. o czyn z art. 278 § 5kk

I. uznaje oskarżonego Z. B. (1) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 278 § 5kk i za to na podstawie art. 278 § 5kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2kk i art. 70 § 1pkt. 1kk zawiesza oskarżonemu Z. B. (1) wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,

na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania i na podstawie art. 17 ustęp 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłaty

UZASADNIENIE

W dniu 19.06.2012 pracownicy firmy (...), udali się na ul. (...) w O. celem sprawdzenia, czy w mieszkaniu zajmowanym przez Z. B. (1) nie odbywa się nielegalny pobór energii elektrycznej. Na miejscu kontrolerzy ujawnili, że poprzez rozplombowane zabezpieczenie przelicznikowe typu 3X BI i wkręcony w podstawę zabezpieczenia na fazie L# bezpiecznik topikowy oraz nielegalnie wyprowadzony przewód 3 X 2.5 mm 3 (...) z puszki przelotowej Z. B. (1) dokonuje się od nieustalonego czasu kradzież energii elektrycznej.

(dowód: wyjaśnienia Z. B. – k. 14, zeznania T.B. 7, notatka – k. 4, protokół – k. 2,)

Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę. Wyjaśnił, iż zapłacił już karę 8 200 zł, a do nielegalnego poboru energii zmusiła go sytuacja materialna.

Oskarżony ma 55 lat i pracuje dorywczo. Jego miesięczny dochód to 700 złotych. Nie był uprzednio karany. Nie był leczony psychiatrycznie, psychologicznie, neurologicznie.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 14, karta karna – k. 16)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego stwierdzić trzeba, że nie ma żadnych podstaw by uznać je za niezgodne z prawdą.

W szczególności zauważyć trzeba, że korespondują one z pozostałymi dowodami w szczególności z relacją T. B., protokołem kontroli i notatką.

Sąd jako wiarygodne ocenił także zeznania T. B., którego wersja nie tylko koreluje z tym, co utrzymywał oskarżony, lecz nadto z pozostałą materią dowodową w tym ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami.

Sąd w pełni dał wiarę także zgromadzonym w sprawie dokumentom. Zostały one sporządzone przez powołane do tego organy w zakresie ich właściwości i posiadanej wiedzy, toteż nie było powodów by jej kwestionować.

Poddając zatem merytorycznej analizie zasadność zarzutów postawionych oskarżonemu zauważyć należy, że znamiona występku kradzieży energii stypizowane zostały przez ustawodawcę w normie art. 278 § 1 i 5 k.k. Przystępstwo to polega na zaborze cudzej energii elektrycznej w celu przywłaszczenia. Kradzież energii polega na uzyskaniu w sposób bezprawny dostępu do cudzego źródła energii i przywłaszczeniu w ten sposób wartości majątkowej. Do znamion występku określonego w art. 278 § 5 k.k. należy także skutek w postaci przejścia w posiadanie lub zużytkowania odpowiedniego rodzaju energii bez względu na jej wielkość.

Nie ulega tymczasem wątpliwości, że przerabiając instalację elektryczną w sposób opisany w zarzucie oskarżony umożliwił sobie bezprawny i nieograniczony dostęp do źródła energii elektrycznej i czerpał z tego korzyść kosztem firmy (...) S.A., który dostarczał energię, nie otrzymując w zamian opłaty.

Podsumowując, oskarżony działał w celu przywłaszczenia energii - w zamiarze bezpośrednim dokonania kradzieży, będąc w pełni świadomym tego, co robi. Wyczerpał więc swoim zachowaniem znamiona występku z art. 278 § 5 k.k.

Jako osoba zdrowa był zdolny do ponoszenia winy w sprawie i Sąd winę mu tę przypisał.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 k.k. kwestię wymiaru kary Sąd meriti doszedł do przekonania, iż postawa nie karanego dotychczas oskarżonego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz sposób życia przekonują, że kara uzgodniona w trybie art. 335 k.p.k. – 6 miesięcy pozbawienia wolności jest karą właściwą i sprawiedliwą.

Sąd uznał także, iż kara ta powinna być orzeczona w formie wolnościowej. Zgodnie z art. 69 k.k. warunkowe zawieszenie wykonania kary może mieć zastosowanie w przypadku występowania pozytywnej prognozy kryminologicznej, to jest uzasadnionego przypuszczenia, że oskarżony nie popełni kolejnego przestępstwa. W celu ustalenia przesłanek do warunkowego zawieszenia wykonania kary Sąd analizuje między innymi właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego sposób życia przed oraz po popełnieniu przestępstwa.

Oskarżony nie był dotychczas karany sądownie. W związku z powyższym Sąd zdecydował się na zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sąd uznał, że tak ukształtowany rodzaj i wymiar kary będzie wystarczający dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Trzyletni okres próby pozwoli zweryfikować, czy danie oskarżonemu szansy pozostawiania na wolności i obdarzenie go "zaufaniem" ze strony Sądu było zasadne.

Mając na względzie sytuację ekonomiczną oskarżonego i brak stałych dochodów, Sąd w oparciu o przepisy powołane w wyroku, zdecydował o obciążaniu go jedynie kosztami postępowania i nie wymierzył mu opłaty.

Na marginesie zauważyć trzeba, że zgodnie z art. 335 § 1 k.p.k. porozumienie pomiędzy prokuratorem a oskarżonym dotyczy kar i środków karnych, nie zaś kosztów postępowania (patrz – ustawa z 06.06.1997 r. kodeks postępowania karnego art. 335 § 1 k.p.k.), które przecież mogą na etapie postępowania sądowego ulec zmianom. Dlatego też Sąd, uznając swoją dowolność w ich kształtowaniu orzekł inaczej niż wnioskowano w akcie oskarżenia i zwolnił oskarżonego z opłaty, z przyczyn o których wyżej.